

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212228688
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1212228688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou, Hviezdoslavova č. 7, Martin, proti žalovanému: H. G., T. XX.XX.XXXX, H. G. XXXX/XX, H., o zaplatenie 575,74 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. septembra 2015 č. k. 10C/261/2012 - 165, takto

rozhodol:

V odvolacom konaní sa pokračuje namiesto žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, s jeho právnym nástupcom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 24. septembra 2015, č. k. 10C/261/2012 - 165 súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu sumu 575,74 eur s 23,4% úrokom z omeškania ročne zo sumy 539,98 eur od 17.10.2011 až do zaplatenia; s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 575,74 eur od 01.01.2012 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 34,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 220,59 eur, všetko v pravidelných 50 eur splátkach, splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. Konanie o zaplatenie úroku z omeškania v časti rozdielu medzi 9% úrokom z omeškania ročne a 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 575,74 eur od 1.1.2012 až do zaplatenia súd prvej inštancie zastavil. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 559, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; a dospel k záveru, že žaloba právneho predchodcu žalobcu je dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žaloba znejúca na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 575,74 eur má oporu v zákone. Uviedol, že mal preukázané, že uzavretím zmluvy o úvere sa žalovaný zaviazal platiť pravidelné mesačné splátky vo výške 35 eur, pričom si svoju povinnosť riadne a včas neplnil, a preto došlo k zosplatneniu celého dlhu a

právny predchodca žalobcu ho vyzval na úhradu celej dlžnej sumy vo výške 575,74 eur, ktorá pozostáva zo sumy 136,91 eur - dlžné mesačné splátky úveru v 06/2011 - 10/2011, sumy 403,07 eur - úverovej istiny splatnej ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy zo obdobie od 11/2011 do zaplatenia a sumy 35,76 eur predstavujúcej zmluvné úroky, poplatky a poistenie. Konštatoval, že žalovaný žalovanú pohľadávku uznal čo do dôvodu aj do výšky, a preto táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Uviedol, že poskytol ochranu právneho predchodcu žalobcu porušenému právu a zaviazal teda žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, pričom umožnil žalovanému splácať dlh v pravidelných splátkach po 50 eur, splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, tak ako o to požiadal žalovaný v minulosti vzhľadom na jeho finančnú situáciu. Ďalej uviedol, že keďže sa žalovaný dostal s plnením do omeškania, tak ho zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle § 3 ustanovení nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), nakoľko k späťvzatiu došlo iba v nepatrnej časti a v konaní úspešnému právnenému predchodcovi žalobcu priznal plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal do jeho vyhovujúcej časti v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci. Uviedol, že dňa 01.07.2013 mu bola doručená zásielka zo súdu - vyjadrenie právneho predchodcu žalobcu s opravou petitu s tým, aby sa do 15 dní k uvedenému vyjadril. Uviedol, že v zmysle § 95 O.s.p. o návrhu na zmenu žaloby rozhoduje súd uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, pričom súd prvej inštancie nevydal žiadne uznesenie k predmetnému návrhu a so zmenou návrhu petitu súhlasil. Konštatoval, že v prípade, že na pojednávaní na ktorom sa pripustila zmena návrhu nie je prítomná niektorá strana sporu, musí súd podľa § 95 ods. 1 O.s.p. doručiť neprítomným stranám zápisnicu z pojednávania, ktorá obsahuje uznesenie o pripustení zmeny návrhu, a to do vlastných rúk. Uviedol, že súd prvej inštancie zavádza, keď tvrdí, že on (žalovaný) na pojednávaní uznal žalovanú pohľadávku čo do dôvodu a výšky, a že zároveň žiadal súd o možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach. Tvrdil, že nič také nevyhlásil. V tejto súvislosti uviedol, že dňa 08.10.2013 sa dostavil na pojednávanie, ktoré sa začalo o 09:20 hod. na ktorom právny predchodca žalobcu ani jeho právny zástupca prítomní neboli. Tvrdil, že súd prvej inštancie mal vopred pripravenú zápisnicu o pojednávaní sp. zn. 10C/261/2012 a iba ju prečítal a doplnil o jeho údaje. Poukázal na to, že žiadny revolvingový úver vrátane úverovej karty od právneho predchodcu žalobcu nedostal. Uviedol, že dňa 18.12.2002 mu právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX na minivežu, pričom tento úver riadne zaplatil. Tvrdil, že žiadny iný úver mu poskytnutý nebol. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie tvrdil, že mu právny predchodca žalobcu poslal aj odstúpenie od úverovej zmluvy - poukázal však na to, že na jej doručení nie je jeho podpis. Tvrdil, že žiadnu zmluvu o poskytnutí platobnej karty s právnym predchodcom žalobcu nemá a ani nemal a ani ju súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 08.10.2013 nepredložil, a preto súd prvej inštancie v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. neprávom ukončil dokazovanie a vydal rozsudok. Uviedol, že súd prvej inštancie môže mať iba návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 43 Občianskeho zákonníka v platnom znení zo dňa 18.12.2002, ktorý vlastní aj on, a ktorý podpísal. Poukázal taktiež na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.03.2015 č. k. 8Co/135/2014 - 155, ktorým bol v poradí prvý napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Tvrdil, že žiadna zmluva o úvere mu nebola právnym predchodcom žalobcu poskytnutá a ani on ho nikdy o to nežiadal. Konštatoval, že žiadnu právnu povinnosť neporušil a ani nespôsobil žiadnu škodu. Uviedol, že nie je žiadnym dlžníkom podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď splnenie dlhu pred splatnosťou, i keď nemá náležitosti riadneho splnenia dlhu, nemá za následok omeškanie dlžníka. Mal za to, že ak deň splatnosti dlhu nie je určený, musí veriteľ požiadať dlžníka, aby splnil, a tým priviedol jeho splatnosť. Tvrdil, že nemal ničím určený deň splatnosti, a preto § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka neporušil.

3. Právny predchodca žalobcu vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny, nakoľko odvolanie žalovaného považuje iba za účelové. Uviedol, že zo všetkých jeho podaní je zrejme, že záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol a žalovaný tak bol povinný mu vrátiť istinu úveru, zmluvne dohodnuté úroky, ako aj poplatky spojené s poskytnutým úverom aj s jeho nesplácaním. Poukázal taktiež na skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 24.03.2015 č. k. 8Co/135/2014 - 155 rozhodol

o zrušení rozsudku zo dňa 08.10.2013 č. k. 10C/261/2012 - 133 najmä z dôvodu nerozhodnutia súdu prvej inštancie o oprave petitu žaloby ním vyhotovenej dňa 04.06.2013, keď ani odvolací súd nedospel k záveru, že by mal spochybníť tvrdenia súdu prvej inštancie ohľadom uznania dlhu žalovaným čo do dôvodu aj výšky. Uviedol, že s názorom odvolacieho súdu v predmetnom uznesení sa stotožnil, keď mal za to, že z žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by muselo byť ústne prednesené uznanie nároku žalovaným pred súdom potvrdené písomne v zápisnici z pojednávania vlastnoručným podpisom žalovaného alebo zaslané písomne žalovanému do vlastných rúk. Konštatoval, že žalovaný svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal. Záverom si uplatnil trovy konania.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu právneho predchodcu žalobcu k odvolaniu uviedol, že dňa 11.12.2017 mu bolo doručené vyjadrenie zastupujúcej usadenej euroadvokátky N.. R. G., ktorá sa prezentuje zastupovaním spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. (právneho predchodcu žalobcu), ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia. Tvrdil, že dňa 01.01.2016 vznikla organizačná zložka zahraničnej osoby zriadená rozhodnutím zriaďovateľa zo dňa 05.05.2015 v zmysle § 21 Obchodného zákonníka pod obchodným menom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONEL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 a k tejto zmene nemá zastupujúca usadená euroadvokátka N.. R. G. splnomocnenie, a preto jej vyjadrenie nemá žiadnu vypovedaciu hodnotu. Taktiež uviedol, že trvá na podanom odvolaní.

5. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") účinného od 01.07.2016; preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. V priebehu odvolacieho konania právny predchodca žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zanikol cezhraničným zlúčením so spoločnosťou: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, ktorá sa stala jeho právnym nástupcom. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v súlade s ust. § 64 C.s.p. rozhodol, že v odvolacom konaní pokračuje s právnym nástupcom zaniknutého žalobcu.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie venoval posúdeniu dôvodnosti žaloby, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal zaplata sumy 575,74 eur s príslušenstvom titulom neuhradenia dlžnej sumy zo spotrebiteľského úveru, náležitú pozornosť, keď vo veci vykonal všetko potrebné dokazovanie v rozsahu dôkazných návrhov strán sporu, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade so zásadami vyplývajúcimi z § 132 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia, dospel k správny skutkový záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, § 504, § 506) a Občianskeho zákonníka (§ 559, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2), ktoré aj správne vložil a svoje dôvody vedúce k vyhovneniu žalobe právneho predchodcu žalobcu; z dôvodu, že žalovaný si svoju povinnosť splácať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 35 eur vyplývajúcu z predmetnej uzavretej zmluvy o úvere riadne a včas nesplnil, v dôsledku čoho mu vznikol celkový dlh vo výške 575,74 eur s príslušenstvom voči právnemu predchodcovi žalobcu; aj v potrebnom rozsahu odôvodnil.. Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také relevantné námietky alebo argumenty, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvej inštancie, alebo ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

8. Žalovaný vo svojom odvolaní v prvom rade namietal, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nevydal žiadne uznesenie, ktorým by rozhodol o návrhu žalobcu zo dňa 04.06.2013 na zmenu petitu. Túto námietku žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú, nakoľko súd prvej inštancie pri novom rozhodnutí vo veci postupoval riadne podľa pokynov Krajského súdu v Bratislave, keď predmetný návrh zo dňa 04.06.2013 považoval za späťvzatie v časti úroku z omeškania a v tomto smere aj správne rozhodol tak, že konanie o zaplata úroku z omeškania v časti rozdielu medzi 9% úrokom z omeškania ročne a 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 575,74 eur od 1.1.2012 až do zaplata zastavil - tvrdenia žalovaného sú preto zjavne bezpredmetné.

9. Žalovaný taktiež rozporoval skutočnosť, že by na pojednávaní zo dňa 08.10.2013 uznal žalovanú pohľadávku čo do dôvodu a výšky, a že zároveň žiadal súd prvej inštancie o možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach. Odvolací súd zistil, že zo zápisnice z pojednávania zo dňa 08.10.2013 jednoznačne vyplýva, že žalovaný uznal pohľadávku žalovaného čo do dôvodu a jej výšky a že žiadal súd prvej inštancie o možnosť, aby dlh splatil v splátkach, nakoľko mu jeho finančná situácia neumožňuje zaplatiť dlh jednorázovo. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal taktiež na to, že z žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by muselo byť ústne prednesené uznanie nároku žalovaným pred súdom prvej inštancie potvrdené písomne v zápisnici z pojednávania vlastnoručným podpisom žalovaného alebo zaslané písomne žalovanému do vlastných rúk. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd aj túto námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. Ďalej žalovaný namietal, že žiadny revolvingový úver vrátane úverovej karty od právneho predchodcu žalobcu nedostal, pričom tvrdil, že dňa 18.12.2002 mu právny predchodca žalobcu poskytol iba spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX na minivežu, pričom tento úver riadne zaplatil. Ďalej taktiež namietal, že predmetné odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré mu poslal právny predchodca žalobcu nepodpísal - tvrdil, že podpísal iba návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka zo dňa 18.12.2002. Odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného ani v tomto smere za opodstatnené, keď zo spisu vyplynulo, že dňa 18.12.2002 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX o spotrebiteľskom úvere - právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10.791,- Sk na kúpu spotrebného tovaru (miniveže), pričom úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 9 mesačných splátkach po 1.199,- Sk. Ďalej bolo zo spisu zrejmé, že právny predchodca žalobcu poskytol na žiadosť žalovaného (bod C) úverovej zmluvy) žalovanému úverovú kartu (na meno žalovaného) s výškou základného úverového rámca 20.000 Sk, z ktorého mohol žalovaný čerpať finančné prostriedky, ale nemusel sumu využiť celú - vo všeobecných zmluvných podmienkach predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa uvádza, že klient (žalovaný) môže poskytnutý úver použiť na financovanie nákupu tovaru a služieb v obchodných miestach, ktoré túto kartu akceptujú, pričom žalovaný vyčerpal ku dňu 23.09.2010 sumu 2.317,60 eur, ktorá pozostávala zo sumy 965,13 eur (vyčerpaná hotovosť výbermi z úverového účtu v banke), sumy 1.292,71 eur (financovanej predajcom, platby kartou za nákup tovaru a služieb v obchodných miestach), sumy 17,16 eur (poplatky za čerpanie hotovostného účtu), sumy 8,30 eur (poplatok za vedenie revolvingového účtu), sumy 34,30 eur (poplatky za správu revolvingového účtu). Žalovaný tak na základe úverovej karty, ktorú mu zaslal právny predchodca žalobcu spolu s PIN-kódom, čerpal peňažné prostriedky na základe schváleného úverového rámca a takto poskytnutý úver aj splácal. Zo spisu vyplynulo, že žalovaný uhradil sumu 2.241,76 eur do odstúpenia od úverovej zmluvy - túto sumu tvoria splátky za 07/2003-11/2003, za 04/2006-02/2008 a 10/2010-6/2011 vo výške 1.859,48 eur a predčasná úhrada istiny v sume 66,43 eur, 468,79 eur, 66,39 eur, 30,54 eur, 33,19 eur, 0,01 eur a odložená suma 58,15 eur, uhradených FMRB v sume 248,26 eur, poplatky za upomienky 19,92 eur, poplatky za vstup pohľadávky do vymáhania 89,62 eur a zmluvných pokút vo výške 24,50 eur. Zo spisu bolo taktiež preukázané, že žalovaný prestal predmetný úver splácať (čo viedlo aj k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 30.11.2011), na čo právny predchodca žalobcu dňa 20.10.2011 riadne a platne odstúpil od zmluvy a dňa 11.11.2011 žalovanému odstúpenie od zmluvy aj riadne doručil; tvrdenia žalovaného ohľadne nepodpísania doručenia predmetného odstúpenia od úverovej zmluvy považoval odvolací súd za účelové. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu dlžnú sumu 575,74 eur (pozostávajúcu zo sumy 136,91 eur- dlžné mesačné splátky úveru v 06/2011 - 10/2011, sumy 403,07 eur- úverovej istiny splatnej ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy za obdobie od 11/2011 do zaplatenia a sumy 35,76 eur predstavujúcej zmluvné úroky, poplatky a poistenie) spolu s 23,4% úrokom ročne zo sumy 539,98 eur od 17.10.2011 až do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 575,74 eur od 01.01.2012 až do zaplatenia a zároveň správne zaviazal žalovaného na náhradu trov konania právneho predchodcu žalobcu. Neopodstatnené sú preto námietky žalovaného, že žiadnu povinnosť neporušil podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. a že nie je žiadnym dlžníkom podľa § 517 ods. 1 Obč. zák.

11. Nakoniec žalovaný namietal aj to, že zastupujúca usadená euroadvokátka N.. R. G. nemá od spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom: 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA,

pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 (žalobcu) udelenú plnú moc na zastupovanie v tomto konaní, a preto jej vyjadrenie zo dňa 06.01.2016 nemá žiadnu vypovedaciu hodnotu. Ani s touto námietkou sa odvolací súd nemohol stotožniť a vyhodnotil ju ako nedôvodnú, nakoľko z § 33b Občianskeho zákonníka vyplýva, že zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu. V priebehu tohto konania došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783 (právny predchodca žalobcu) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom: 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 (žalobcom) s účinnosťou ku dňu 30.06.2016, pričom na nástupnícku spoločnosť (žalobcu) prešli aj práva a záväzky právneho predchodcu žalobcu, z čoho vyplýva, že plnomocenstvo udelené zastupujúcej usadenej euroadvokátke N.. R. G. doposiaľ nezaniklo a je stále v platnosti aj voči nástupníckej spoločnosti - žalobcovi. Odvolací súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje na to, že k cezhraničnému zlúčeniu spoločností došlo až s účinnosťou ku dňu 30.06.2016, pričom vyjadrenie právnej zástupkyne bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 13.01.2016, takže akékoľvek hypotézy a nepodložené tvrdenia v tomto smere zo strany žalovaného ohľadne vypovedacej hodnoty predmetného vyjadrenia sú irelevantné.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní v plnom rozsahu, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).